

ligt Renteudbytte af disse store Kapitaler. Jeg er derfor enig i de Betragtninger, der ere gjorte gældende fra flere Sider, nu ogsaa i Aften af den ærede Rigsdagsmand for Langeland (Guldbrandsen): at vi maa komme til en Forhøjelse af vore Jernbanetakster, thi de ere for lave, og ikke alene ere Taksterne i deres Almindelighed for lave, men den ærede Rigsdagsmand for Langeland gjorde jo med Rette opmærksom paa, at Administrationen underbyder de lave Takster ved at udstede saa billige Jernbanekort, som nu kan erholdes, baade 14 Dageskort, Maanedskort og Aarskort. Det gaar ikke an at fortsætte paa denne Vej. Men da vi senere ville komme ind paa en nærmere Forhandling angaaende disse Forhold, naar der foreligger for os selvstændige Forslag om Forandring i de bestaaende Takster, skal jeg udsætte de Betragtninger, som jeg ellers kunde have Lyst til at gøre angaaende dette Forhold til et senere Tidspunkt. Derimod vil jeg fremhæve en Udtalelse, som i et foregaaende Møde faldt fra den ærede Finansminister, som jeg antager har ført Ordet paa den fraværende Trafikministers Vegne. Den højtærede Finansminister yttrede i sit Svar til Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nanke), der havde omtalt Niveauoverskæringen ved Odense Jernbanestation, følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: „Forbedringen af Forholdene ved Odense staar ogsaa naturlig i Forbindelse med Spørgsmaalet om Anlæget af Dobbeltspor gennem Fyn, med Hensyn til hvis Gennemførelse det ærede Medlem syntes at stille sig noget mistrøstigt, men som dog en Gang vil komme.“ Jeg beklager, at denne Udtalelse er fremkommen fra den højtærede Minister paa Trafikministerens Vegne, thi jeg for mit Vedkommende er ikke enig deri, jeg deler den Betragtning, som blev udtalt af den sidste ærede Taler. Jeg ønsker ikke, at det Tidspunkt skal komme, da vi skulle anlægge Dobbeltspor gennem Fyn, da jeg mener, det er vor Pligt baade fra Regeringens og Rigsdagens Side nøje at overveje, om man ikke handler mere økonomisk og i bedre Forstaaelse med Befolkningens Tarv, hvis man i Stedet for at koncentrere Trafikken gennem Fyn paa den Route, ad hvilken den nu gaar, søger at fordele Trafikken over de forskellige Landsdele over andre Router. Jeg gaar ud fra, at naar Gedser—Warnemünde—Færgen er i Stand, vil en Del af den Trafik, navnlig Godstrafik, som nu nødvendig-

vis skal føres over Fyn, gaa denne Vej, og jeg mener, at man hellere end at gaa til Dobbeltspor over Fyn — som desværre maa efterfølges af en fast Bro over Lille Bælt, der vil medføre en Udgift af vel mindst 20 Mill. Kr. — maa søge at fordele Trafikken; og jeg henleder da Opmærksomheden paa, hvad der er udtalt i Jernbanekommissionens Betænkning, en Betragtning, som jeg fuldt ud deler, at man maa søge, om man ikke kan skabe en bedre Forbindelse med det nordlige Jylland ved at etablere en Route, enten Refsnæs—Hou eller mellem to andre Punkter mellem det nordlige Jylland og nordvestlige Sjælland; derved vil man jo føre en meget stor Del af den Trafik, som nu skal over Fyn, til den største Del af det nordlige Jylland. Jeg tror, at det vilde være i den jydskes Befolknings Interesse og tillige være en Foranstaltning, som var praktisk og i høj Grad hensigtsmæssig. Men dernæst mener jeg, at Trafikken over Fyn maa fordeles derved, at der etableres en ny Forbindelse mellem København, Sjælland og Hamborg, og denne ny Forbindelse gennem Fyn vilde naturligst tilvejebringes ved at forlænge den Statsbane, som nu er anlagt mellem Nyborg og Ringe, til Assens eller et Punkt paa Tommerup—Assens-Banen, f. Eks. ved Ebberup Station; derved vilde man kunne have Udsigt til i Tiden at skabe en Forbindelse over Lille Bælt ad den gamle Postroute mellem København og Hamborg over Aarøund med Tilknytning til et Punkt paa den sønderjydske Stambane (Afbrydelse). Det ærede Medlem ved min Side (Dalsgaard) spørger, om det er en „Kongevej“. Ja, jeg tror, at det er en lige saa god Kongevej som den gamle Vej fra Nyborg til Faaborg, der før blev kaldt en „Kongevej“; i alt Fald er det den gamle Postroute, og den danner da ifølge sin Fortid en naturlig Forbindelse mellem København og Hamborg og det sydvestlige Europa. En saadan Forbindelse kan selvfølgelig kun skabes ved Forhandling mellem den danske og den tyske Regering; men de Router, som have været omtalte af lignende Art som f. Eks. den Route, som det ærede Medlem for Sakskøbing (Rørdam) har omtalt over Syltholm og Femren, og som i saa høj Grad fandt Velvillie hos den højtærede Finansminister, som har interesseret sig for en saadan Plan, jeg tror, det var i 30 Aar — en saadan Forbindelse kan selvfølgelig heller ikke skabes uden i Forbindelse med den tyske Regering; og den Route, som den sidste Taler gjorde sig til Talsmand for, over Faaborg—